

INHOUD

Hoofdstuk 1. Ochtenddienst	7
Hoofdstuk 2. Een vreemde plek	15
Hoofdstuk 3. Toekomstgeluid	23
Hoofdstuk 4. Een missie in tijd	29
Hoofdstuk 5. Terug in het heden	37
Hoofdstuk 6. Een nieuwe dag	41

HOOFDSTUK 2. EEN VREEMDE PLEK

Als Sven en Thijmen weer kunnen zien, staan er ineens allemaal mensen om de auto heen met hun vingers in hun oren. De sirene staat nog aan. Thijmen drukt op het knopje om de sirene uit te zetten.

“Meldkamer, ontvangt u mij?” vraagt Thijmen door de portofoon. “Hier, de 22-05, over!” Terwijl Thijmen de meldkamer probeert te bereiken, stapt Sven verbaasd uit en kijkt hij om zich heen. De mensen hebben ouderwetse kleding aan en de huizen in de omgeving zijn van klei, hout en steen. De weg van asfalt is ineens veranderd in een weg van zand en keien. De mensen kijken verbaasd en fluisteren naar elkaar. Thijmen stapt ook uit. “Ik kan de meldkamer niet bereiken...” zegt hij.

Sven en Thijmen kijken elkaar aan.

“Waar zijn we nou weer beland? In een openluchtmuseum?” vraagt Thijmen aan Sven.

“Ik heb werkelijk geen idee!” antwoordt Sven. In zijn politie-uniform loopt Sven naar een man toe: “Dag meneer, kunt u ons vertellen waar wij ons bevinden?” De man kijkt Sven met grote ogen aan en antwoordt in gebrekkig Nederlands: “Wat is dat voor wagen? Waar is uw paard gebleven? Daarnet was u nog aan het rijden!”

“Heeft u nog nooit een auto gezien?” grapt Sven.

De man fronst met zijn wenkbrauwen. “Een auto?”

“En waar komt jullie kleding vandaan?” vraagt een vrouw aan Thijmen. Ze wijst naar de gele streep op het uniform. “Wat is dit voor geels, waar heeft u die stof gekocht?” vraagt ze.

“P-O-L-I-T-I-E,” leest een andere vrouw hardop. “Nog nooit van gehoord!”

Eerst denken Sven en Thijmen nog dat de mensen hen voor de gek aan het houden zijn, maar al snel hebben ze in de gaten dat er meer aan de hand is.

“In welke tijd leven we eigenlijk?” vraagt Thijmen aan een van de vrouwen.

“Welke tijd?” vraagt de vrouw. Ze kijkt naar de klok van de kerktoren.

“Het is bijna drie uur,” antwoordt ze.

“Nee, wij bedoelen de datum, het jaar!” zegt Thijmen.

“Oh, weet u dat dan niet? Het is vandaag 20 maart. Het jaar is 1523.”

“1523 na Christus?” vraagt Sven. “U maakt zeker een grap! Hoe kan dat nou? Dit moet een droom zijn...”

“Alles ziet er naar mijn idee erg geloofwaardig uit, dus ik denk dat we echt een tijdreis hebben gemaakt...” zegt Thijmen.

“Onmogelijk!” zegt Sven. Thijmen denkt ineens aan het pakketje in de auto. “Zou dat apparaat er iets mee te maken hebben?”

“Misschien wel,” antwoordt Sven. De mannen lopen naar de zijkant van de politiewagen en maken de achterdeur open. Het apparaat zit nog in de doos. Voorzichtig maken ze de doos open en ze inspecteren het apparaat. Inmiddels staat het apparaat weer uit en trilt het niet meer.

Veel tijd om het apparaat te inspecteren hebben ze niet, want in de verte komen vijf paarden naar hen toegerezen. Op de paarden zitten mannen met hoeden en geweren.

“De schutterij!” roept een man.

“De schutterij?” vraagt Thijmen ongerust aan Sven. Thijmen legt zijn hand voorzichtig op zijn wapenholster.